

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Et Par Ord om Geistlighedens Videnskabelighed eller om kristelig og præstelig Lærdom

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 54. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1813_168a-txt-shoot-idm373.pdf (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Det lader sig ikke her gøre, at udvikle hvorledes Tidens Fylde kom, da Kvinden fødte sin Sæd, og hvorledes den Høilovede siden har ladet Slangen bide sin Hæl, men altid knuset dens Hoved, eller med andre Ord i samme Mening, at give en Udsigt over den hele Historie. Vil Gud, skal jeg andensteds søge paa denne Maade at lade hans store Navn forherliges gennem mig. Jeg vil ikke tale om de synderlige Kendemærker, hvormed de gamle Folkefærds aandelige Børn fødtes til Verden, hvilke alle henviser til Tidernes Ophav og Fylde, som Bibelen lærer. Jeg vil kun nævne det jødiske Folk, hvis uomtvistelige Historie som et Heelt, er et langt større Underværk end Gangen gennem det røde Hav 55 eller nogen anden enkelt Hændelse, der synes utrolig; ja hvis attenhundredeaarige Vantro taler nok saa høit som Folkenes Tro om Kristi Guddom. Kun med et Ord vil jeg henpege paa den synlige Guddomsfinger, som opløftede Pavestolen over Vestens Troner, for at de ei skulde vorde Babelstaarne, som omgav Synagogen og Konstantinopels kalkede Grav med en gloende Mur, for at Tungemaalene, til Trods for Kristne og Musselmænd, kunde gemmes der, indtil Pladsen var dem beredt paa Vestens vantro Høiskoler, hvilke igen med de udlevede Munkeordener maatte avle og fostre en Luther. Jeg veed det meget vel, at selv den klareste Udvikling af Historiens vidunderlige Gang ei vil overbevise de Vantro; thi høre de ikke Moses og Profeterne, da ville de ei heller tro, om alle Tidens Slægter opstaa fra de Døde og vidne om Kristo, men de Troende kan bekræftes og det Døende stærkes.